

Ma nyit a Nagyaruház

Nagy László felvétele

A vidék legnagyobb áruháza

Három és fél évvel ezelőtt, a DELEP generálkivitelezésében, közel 30 alvállalkozó közreműködésével kezdődött meg a Jókai utcai üzletközpont építése. A 13 ezer 210 négyzetméter alapterületű, 260 milliós költséggel megvalósított áruház az ötödik ötéves terv második legnagyobb beruházása a kiskereskedelemben; kapuit ma, csütörtökön reggel nyitja meg a vásárlók előtt. Nagyságban csak a nemrég átadott, Budapesten épült Sugár Áruház előzi meg. Alapterülete, árukészlete alapján vonzaskörzete a város és a megye határain túlra is kiterjed.

Létrehozására a beruházási vállalatok fejlesztési erőforrásainak összpontosí-

tásával kerülhetett sor. Zavaratlan működtetése, az üzletpolitikai célok egyeztetése, az egységes kereskedelmi profil biztosítása érdekében az áruházat üzemeltetők társulási szerződést kötöttek. Az üzemeltetési társulásban a Csongrád megyei Vendéglátó Vállalat, a Komplex Ruházati Vállalat, a Szeged és Vidéke ÁFÉSZ mellett részt vesznek a jövő év első felére elkészülő, az áruházhoz szervesen illeszkedő pavilon gazdái, a Delta Kereskedelmi Vállalat, valamint az Óra- és Ékszerkereskedelmi Vállalat is.

Az áruház építését segítő értékes munkájáért Darvas Tamás, a DELEP üzemveze-

tője átvette a Munka Erdemrend bronz fokozatát. Kiváló Munkáért kitüntetést kapott Balogi Sándor, az áruház üzemeltetési társulásának igazgatója; Halmágyi Károly, az üzletközpont tervei készítő vállalat, a BUVATI építési szakosztályának vezetője; Szerényi László, a Komplex Ruházati Vállalat asztalos; Csap János, a DELEP művezetője; Forgó Gyula, a DELEP darukezelője; Hürkecz Ferenc, a DELEP kubitosa és Kiss László, a DELEP szelölésszerelője. Kovács Péternek, a KONKORDIA Kereskedelmi Vállalat szerelőjének a Kiváló Szövetkezeti Munkáért kitüntetést nyújtották át.

Kapcsolatainkról

Amikor a személyi kultuszos, zaklatott időszakban Vas Zoltánt kinevezték Komló építésének igazgatójává, saját elmondása szerint sötét, gyűlölködő környezetbe került. Hiába védte meg a mérnököket az örökös kihallgatásoktól, hiába fizetett zsebből a jobb teljesítményekért, hiába építettett talponállókat, s ült le borozgatni a bányászokkal, hiába szerelt meg minden anyagi eszközt azért, hogy legyen kokszolható szene az országnak — tulajdonképpen nem tudta elnyerni az építők bizalmát. Elismerték ugyan, hogy az ő másfél esztendő működése sokat lendített Komlón, de miután elköszönt, nem emlékeztek rá jó szívvel.

Katona Sándor nyugdíjas országgyűlési képviselő és Csongrád megyei népfőnöki titkár mesélte, hogy amikor rangos ember léteire beállt fizikai munkát végezni a térszerte, véletlenül ezt a megjegyzést hallotta: „Ugyan mire fel képviselő az olyan, aki idején közénk szákolni?” Dobi István, az Elnöki Tanács egykori elnöke igen népszerű ember volt országsszerte, neki állítólag a leggyanakovább falusi is el merete mondani a fájdalmát. Amikor azonban „fényes církálóval” jelent meg szívesen patronált szövetkezetének központjában, többen is rálegyintettek: „Már Pista bácsiból is úr lett.” Nagyon lelkiismeretes, mondhatnánk, ideális üzemigazgató panaszolta politikai eszmecseré közben: „Bánt, hogy nem tudok közel jutni az embereimhez, pedig úgyszólván naponta megfordulok közöttük.”

Mindebből látható, hogy a természetesnek látszó, egyazon munkát végző emberek között gyakran könnyen szövődő kapcsolatok mily nehézkesé, bonyolulttá válnak vezetők és beosztottak esetében. Ha iksz-nek melős korában senki nem róta föl, hogy gorbombán beszél, vezetői munkakörében ez a modor könnyen tarthatatlanná válik: száz meg száz szem szegeződik rá, s azt is rögtön nehezményezik, ha nem mosolyog állandóan. A munkatárs ipiszlon előtt magától értetődően tárulkozott ki a környezete, ezért azt is „napra készen” tudta, kit milyen családi gondok nyomasztanak. Mióta azonban osztályvezetővé neveztek ki, érzi, hogy nemcsak fizikailag, hanem érzelmeiben, gondolkodásában is eltávolodtak egymástól. Kis János szakszervező bizalmi ugyanolyan kedves, közvetlen maradt megválasztása után, mint volt azelőtt, mióta azonban karon fogva látták a népszerűtlen főmérnökkel, évődő, inceskedő formában ugyan, de módszeresen a szemére vetik, hogy, úgy mond, „eladta” magát. Nem tetszik az olyan tisztviselő, aki hatalmát fitogtatva parancsolgat; aki erőltetetten szerénykedik; aki folyton okoskodik és magyaráz; akiből fogóval kell kiszedni a szót; aki főnöknek szólíttatja magát, aki komázik, aki költekezik; aki nehezen él; aki sokat ad a protokollra; aki félrehúzódik; aki...

Ne folytassuk. A hiba valószínűleg ott van, hogy a vezető beosztásba került, emberek némelyike előbb vagy utóbb olyan nyira elszakad korábbi környezetétől, hogy később a legnagyobb jóakarattal sem képes visszatámaszkodni. Mivel más környezetbe kerül, anyagilag jólszituált emberek társaságában kezd forgolódni, bizonyos idő múltán képtelen jól érteni azokat, akiket talán még elsődleges gondok gyötörnek, s éppen ezért másképpen, kevésbé optimistán szemlélik a világot. A kapcsolatkérés lehet őszinte és becsületes szándékú, ha azonban elfelejtjük, milyen nehéz a malterosvödör, a viszonylag kényelmesebb és izoláltabb helyzetből nehezebb elviselni az esetleges szemrehányásokat, a vaskosabb fogalmazott véleményeket, az élettől elszakadás vádját. Aki már megtanult nagy vonalakban gondolkodni, s

hozzászokott ahhoz, hogy a felszínen mindenben levőnek látszik, az esetleg viszolygva hallgatja egykori munkatársa panasza, hogy a gyerekek nem vették föl az egyetemre. Egy leváltott pártmunkás, miután gazdaságvezetői megbízatást kapott, majdnem sírva panaszkodik, mily retentő nehéz az élet közvetlen közelsége, ahol néha bizony vissza is beszélnek a beosztottak. Aki úgy érzi, biztosan ül a nyeregben, s neki már nem árthat az úgynevezett közvélemény, az könnyen leintja a tárgytól eltérő hozzászólókat azzal, hogy szem elől tévesztik a szocialista perspektívákat. S aztán, ha megvonják tőle a bizalmat, csodálkozik, majd hálátlanságról és az emberek rosszindulatáról fecseg. Tanúi voltunk, amikor egy szegedi munkásszervező nagyon is illetékes személynél sérelmezte, hogy kisgyereket eltanácsolták a bölcsődéből. A válasz így hangzott: „Nem szabad szem elől tévesztetni, elvtársnő, hogy városunk gyermekintézmény-ellátottság vonatkozásában előkelő helyen áll.” Már a szóhasználat is mutatta, hogy nincs minden rendben a hivatal és a lakosság kapcsolatával. Persze hogy nem értette a válaszákat, miért vágta gorbombaságokat a fejéhez.

Megegyi pártbizottsági ülésen mondotta a pártközpont képviselője, hogy minden kommunistának legyenek pártönkivüli barátai. Nagyon igazza volt. Mert kevés az, ha csupán a látszat kedvéért „ugrunk le” a munkahelyre. Kapcsolatok nélkül, bizalom hiányában nem jutunk sokra. Beírhatunk a brigádnaplóba, parolázhatunk a szerelővel, de ha kezének melege helvett azt érezzük, hogy olaj ragad ránk, akkor — mint alulnézetből mondani szokás — megette a fene az egészet. Ha komolyan akarunk tájékozódni, ne csak az előljárókhöz ülünk be, ne kisebb-nagyobb főnökök társaságában járjuk végig a munkahelyeket, hanem lehetőleg egyedül, ráérősen és nyitott lélekkel. A meglévő bizalom táplálásához nélkülözhetetlen a természetes érdeklődés, az olyan helyzetismeret, amely tudja, számít rá, hogy a géptermekek másképpen szokták kifejezni a szocialista rendszer iránti hűségét, mint az irodákban. Isten őrizz, hogy valaki vállvergetéssel kezdje. A kapcsolat úgy lehet erős, ha a „felek” értik egymást, ha érzik, hogy egymásra vannak utalva, ha nincs leereszkedés és fölnevezés, hanem a kölcsönös megbecsülés magától érteledik.

Már böles Salamon megmondta, hogy vezetés nélkül elvész a nép. Ezt ma is tudják az épező emberek. Hátározott vezetést akarnak tehát és a szükséges munkának olyan szervezését, összefogását és koordinálását, amely a népgazdasági érdekek mellett figyelembe vesz az egyénekét is, s az effajta képességgel szemmel léthatóan gyümölcsözik. A nagytekintélyű Vas Zoltán egyik hibájául azt rótták föl a bányászok, hogy igazgatása idején szörnyű pazarlással ment a munka. Szakemberek mutatták rá, hogy a lelkesedés és odaadás mellett nélkülözhetetlen a hozzáértés, az anyagi eszközök gondos felhasználása, a sokak véleményére alapozott okos döntési tudás. Hiába jár gyalog az igazgató, vajmi keveset ér, ha megannyiszor fölveszi is a nagykalapácsot, ha nincs tényleges eredmény. Vagy fordítva: a produkálni képes irányítónak lehet bármekkora gépkocsija, a tárgyilagos ítéletű község az aligha rója fel neki bűnül.

Legfontosabb a szükséges javak gazdaságos megteremtése. Ha van mit ennünk, illetve munkánk minőségének arányában vehetünk magunknak az ország asztaláról, úgy több esélyünk van arra, hogy a néttán meglazult emberi kapcsolatok is újból erősek, őszinték legyenek.

F. Nagy István

Javult a helyzet az utakon

Biztosított a fűtés, az árueállítás

A rendkívüli időjárás miatt létrehozott operatív bizottság szerdai ülésén elhangzott jelentések szerint az országos helyzet tovább javult. A személy- és áruforgalom, a hírközlés, az energia- és élelmiszerellátás, valamint a termelés rendje — kisebb-nagyobb átmeneti zavaroktól eltekintve — az elmúlt 48 órában általában helyreállt.

A bizottság megállapította, hogy gyakorlatilag az ország egész területén széles körű társadalmi összefogás jellemző az akadályok elhárítására irányuló, folyamatos tevékenységet. Erre a jövőben is nagy szükség van, tekintettel arra, hogy a Meteorológiai Intézet tartós hideget, újabb havazásokat jelez, és az ország egyes területein a szél is megerősödhet.

Szerda reggelre valamennyi főútvonal járhatóvá vált. A megyékben megalakult operatív bizottságok hatásosan szervezték meg a különböző

erők összefogását, s ennek is köszönhető, hogy jelentősen csökkent a közlekedésre még alkalmatlan, alsóbbrendű útvonalak száma. Fejér, Győr-Sopron, Vas, Veszprém és Zala megyében azonban még jelentős erőfeszítésekre van szükség a bekötőutak felszabályozásához.

Jelentős a javulás a vasúti személy- és áruforgalomban is.

A Volán szerdán valamennyi tervezett nemzetközi járatát útnak indította. A helyi, helyközi és az elővárosi autóbuszok kisebb késéssel ugyan, de általában rendben közlekednek. Vas, Veszprém, Zala, Tóina, Fejér megyében azonban még több helyközi járat nem indulhatott, Győr elővárosi járatai közül pedig még mintegy féléves szünetel.

A Perihegyi repülőtér zavartalanul üzemel.

A lakosság áruellátása, valamint az üzemanyag-, a

tűzelő- és fűtőolaj szállítást biztosított. Néhány töltőállomás megközelíthetatlensége miatt azonban még akadnak a pb-gázpalackok szállítása.

A Belkereskedelmi Szállítási Vállalat dolgozói a hét elején mutatkozó zavarokat megszüntették. Szerdán az élelmiszer-szállításokon túl fokozatosan más kereskedelmi szakmák igényeit is kielégítették.

A Magyar Villamos Művek dolgozói az ország villamosenergia-ellátásában kezelték a fennakadásokat kedd estig csaknem teljes egészében elhárították. A Dunántúl északi részén és a Tiszántúlon bejelentett kisebb hibák javítását csütörtök estére ígérték.

A gáz- és távhőellátás — a kisebb helyi problémáktól eltekintve — az egész ország területén kielégítő.

A posta műszaki dolgozóinak és a honvédség műszaki alakulatainak erőfeszítése nyomán szerdán már csak két kisebb település telefonösszeköttetésének helyreállítása váratott magára.

Az operatív bizottság továbbra is szükségesnek tartja az országos készség fenntartását a rendkívüli időjárás okozta helyzet további javítása érdekében. Számít a lakosság intenzív segítségére, a széles körű társadalmi összefogásra, arra, hogy az időjárás eseteleges romlása esetén is fegyelmezzen, az eddigiekhez hasonló segítőkészséggel járul hozzá a nehézségek leküzdéséhez. (MTI)

Szovjet pártmunkás-küldöttség látogatása

Az MSZMP Központi Bizottságának meghívására november 26.—december 3. között Viktor Gladisevvel, az SZKP KB osztályvezető-helyettesével az élen szovjet pártmunkásküldöttség tartózkodott hazánkban. A küldöttséget fogadta Korom Mihály, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a Központi Bizottság titkára. A

delegáció megbeszélést folytatott Rácz Sándorral, a Központi Bizottság tagjával, a KB osztályvezetőjével és Gál Ferencsel, a KB osztályvezető-helyettesével. Látogatást tettek az Igazságügyi Minisztériumban, a Belügyminisztériumban, a Legfőbb Ügyészségen, valamint Heves megyében.

(MTI)